

Motion till riksdagen 2006/07:Sk269

av **Karin Pilsäter (fp)**

Fördelning av risker och vinster för företagare

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om en översyn av reglerna för förlustavdrag för företagare.

Motivering

Att byta en anställning mot eget företagande i Sverige är att öka sina risker på alla möjliga områden utan att nödvändigtvis få något extra ekonomiskt utbyte. Tillväxten är störst i små, nya och teknikintensiva företag. Samtidigt är sannolikheten för överlevnad lägst i dessa. Vill vi att många fler människor ska ta dessa risker för att skapa tillväxt och jobb, krävs en politik som fördelar riskerna rimligare och som gör att den som lyckas får ett bättre utbyte.

I budgetpropositionen och regeringsförklaringen aviseras åtgärder som såväl ökar vinstchanserna som balanserar riskerna. Fåmansbolagsbeskattningen ska förbättras. Förmånsrätten ska förändras och konkurslagstiftningen ses över. Detta är mycket bra.

Att starta ett nytt företag innebär som nämnts att bidra med den största chansen till allmän tillväxt men också den största risken. Vi behöver många fler människor som är beredda att ge sig in i sådana riskprojekt. Uppgiften för den ekonomiska politiken blir att fördela riskerna på ett sådant sätt att det uppmuntrar fler.

Att misslyckas är inget fel, det går aldrig att säga i förväg vilka affärsidéer som kommer att bära. I Sverige ses en konkurs snarare som ett utslag av ekonomiskt fiffel, än som ett misslyckande som vi kan lära av. Frågor kring insolvenslagstiftningens effekter för graden av entreprenöriell aktivitet, för företagsklimatet i ett land, uppmärksammas allt mer, inte minst av OECD och av EU-kommissionen. I rapporten Rätten att misslyckas, Institutet för tillväxtpolitiska studier 2006, påtalas ett antal områden som behöver ses över för

Fel! Okänt namn på

svensk del, bland annat behovet av tidiga varningssystem för att kunna lägga ner snabbare eller komma tillrätta med situationen. Möjligheter till skuldavskrivning för företagare liksom reglerna för s.k. beneficium, dvs. hur mycket av tillgångar som kan räknas bort, bör ses över.

En bred översyn av insolvenslagstiftningen bör genomföras, med utgångspunkt att ett regelverk som är tillåtande mot misslyckande också gynnar lyckosamt företagande. En sådan bör dock även beakta behovet av förändringar av fördelningen mellan stat och företagare av risker och vinster då insolvens inte är fallet.

När det går bra för ett företag, betalas full skatt på vinsten. Går det dåligt, med underskott, får detta underskott "sparas" och kvittas mot framtida överskott, dock ej fullt ut. Underskott får ej kvittas mot tidigare inbetalda skatter ej heller får skattekreditering göras. Detta är särskilt problematiskt för nya och växande företag, vars vinster kan ligga längre fram i tiden. I exempelvis USA är reglerna mer symmetriska mellan överskott och underskott. Enligt en färsk studie av Julie Berry Cullen och Roger Gordon (Tillväxt och entreprenörskap, Braunerhjelm och Wikström red., Forum för småföretagsforskning) skulle en tillämpning av de svenska skattereglerna på förhållandena i USA ge en minskning av småföretagandet där på 66 %.

Naturligtvis går det inte rakt av att överföra dessa resultat till att amerikanska regler för underskottsavdrag skulle öka det svenska företagandet i motsvarande grad, men det är en viktig fingervisning om betydelsen av inte bara beskattningen av överskott, utan även riskfördelningen.

Möjligheten till fulla förlustavdrag, liksom möjligheten att införa återbäring på tidigare inbetald skatt resp. skattekreditering vid underskott i tidiga skeden bör övervägas. I samband med att konkurslagstiftningen utreds bör därför även reglerna för underskottsavdrag övervägas.

Stockholm den 30 oktober 2006

Karin Pilsäter (fp)